

derhos, at det ved fortsatte Underhandlinger meget muligt kan bringes derhen, at de russiske Forbehold blive, om ikke frafaldne, saa dog saaledes modificerede og forklarede, at man ikke kan have det at befrygte deraf, som Afskillige have meent. Jeg antager, at disse lærde Undersøgelser, som her i Kjøbenhavn ere blevne anstillede angaaende de fra den sachske Lehnsræt hentede Grunde mod Bedligholdelsen af de oldenborgske Rettigheder, naar de blive almindelig bekjendte, saa at der bliver Leilighed til at faae dem prøvede, maaskee vilde faae en god Indgang, skjøndt det ikke er Noget, hvorpaa jeg med Sikkerhed tør stole; men jeg troer, at man vil kunne bringe det til ialfald at faae en saadan Forklaring over den 2den Artikel i Londentractaten i Forbindelse med det russiske Forbehold, at den Candidat, som fra russisk Side kunde stilles, henhørende til det oldenborgske Hus, skulde komme i Betragtning under Overveilsen tilligemed en saadan Candidat, som kunde stilles fra dansk Side, og som havde saadanne Qualificationer, at han kunde vente at komme i Betragtning; det maa dog usfridig være en Person af Mandkønnet, en Person af Qvindeskønnet kan aldrig vente at blive antaget; men en Prinds paa Spindelsteden kunde vel under visse Omstændigheder vente at blive tagen i megen Betragtning. Det er noget, som man jo, hvis det var fornødent, maatte lægge Ministeriet paa Hjerte at arbejde af al Kraft paa at faae en nærmere Bestemmelse i den omhandlede Henseende; men jeg antager det ufornødent, og jeg anseer det høist utilraadeligt at trænge paa Ministeriet i saa Henseende; thi det er af de Ting, som maa udføres med megen stor Conduite, der maa bruges den beleilige Tid, der maa bruges den beleilige Person; i en Tid, hvor der maaskee er en Spænding over den Modstand, som Arveordningen synes at finde her i Landet, vilde det vistnok ikke være at bevirke; det vilde mindst udrettes ad den Vej, at man vilde betragte det som en Fordring, der blev gjort af den danske Rigsdag. Dersom i Tidens Løb Forholdene skulde blive gunstige derfor, saa troer jeg vist, at baade det nuværende Ministerium eller hvilket som helst andet vi faae, vilde arbejde her paa, at den

Maade, hvorpaa Thronfølgen skal bestemmes, naar den glücksborgske mandlige Stamme uddør, blev saaledes ordnet, at der fra dansk Side ikke blev noget at befrygte. Det er vist, at enhver saadan Ordning, hvorledes den end bliver, kunde forholde Betæneligheder; den, som troer at vi skulde erhverve en Sikkerhed under alle mulige Forholds Omstændelser, han forlanger noget, som menneskelige Vilkaar ikke tilstede at opnaae; men det var derfor godt, især med Hensyn til den Indvirkning, som Udsigten til, at Thronen i sin Tid kunde blive udelukkende besat af Rusland, at man kunde faae en saadan nærmere Bestemmelse, og ved Bedligholdelsen af en god Stemning hos den russiske Keiser vilde Afskilligt i denne Henseende være udrettet. Der er for nogen Tid siden udkommet et Skrift som kaldes „en Kjendelse i Arvesagen“, hvilket vidner baade om en velmenende og meget tænksom Mand, og som ender med et Forslag til en ny Arvelov, som han meente maatte være tilfredsstillende ogsaa for det, der er Kjernen i Londentractaten og det russiske Forbehold. Det gaaer ud paa, at vel alle Qvinderne skulde være udelukkede, men at derimod Prindsers Sønner af den glücksborgske Stamme skulde have Arveret. Den Tanke, som ligger til Grund, er vistnok meget god, forsaavidt som man blandt disse cognatiske Prindsers vistnok kunde finde Een, der havde Udsigt til ved en europæisk Congres at kunne erholde Samtykke til at blive Thronarving i Danmark; men som en Arvefølge kan det vistnok ikke opstilles ved Lov. For ikke at tale om, at man ikke saa let vilde faae Samtykket dertil, saa er der noget saa aldeles Uregelmæssigt deri, at jeg slet ikke troer, den var practisk udførlig; thi deraf vilde følge, for ikke at gaae ind paa vanskeligere Forhold, hvis den sidste Konge, den Konge, der døde uden mandlig agnatisk Slægt, efterlod sig to Døttre eller to Søstre, hvoraf den Ældre endnu ingen Søn havde og den Yngre havde en Søn, saa skulde den yngre Datters Søn arve, med Udelukkelse af den Søn, hvormed den Ældre maaskee fortid efter kom ned, og der vilde saaledes indtræde et Spring i Linjerne og Uregelmæssigheder, der ere unaturlige og ikke ere erkjendte